

» или насилно да ся оттръгнѣтъ, а главно-то племѣ си остава не
» докачено тамъ, гдѣ-то прѣзъ тысяща години е пуcнало дълбоко
» въ зимѣ-тѣ корены-ты свои, тамо и чака своѣ-тѣ часть.»¹⁾

ГЛАВА П.

ПОДЪ КОИ НАРИЦАТЕЛНЫ ИМЕНА СЖ БЫЛИ ПРЕДСТАВЕНИ
БЪЛГАРЕ-ТИ ОТЪ НАЧАЛА ВЪ ИСТОРИИ-ТѢ.

Като видѣхме гдѣ сж исперво живѣли Българе-ти, треба да издиримъ и дали ся сж секога Българе или инакъ нѣкакво наричали.

Какъ ся сами себе отъ ветхо именовали, това не можемъ никакъ да знаемъ, защо никое тѣхно, или поне като отъ тѣхнѣ странѣ представено, Историческо показаніе за това не имамы. А у чюжди-ти древни писатели толкова малко точны описанія находимъ за вси-ти почти сѣверовосточни страни и народы, що бы было не възможно да знаемъ неоспоримо кое сж собственно или нарицателно имя давали и на Българы-ты. Нека видимъ обаче каквы народы полагѣтъ тамъ гдѣ-то видѣхмы че живѣли исперво Българе-ти, и кои отъ нихъ е по вѣроятнo да сж были сжщи-ти Българе.

Иродотъ най-ветхый Историкъ Гречески, писавшій около 450 лѣта преди Христа, казва че, между Дона, Волгѣ и Меотидѣ, обитали, по негово-то време, народъ глаголемый Сауromати, или,

¹⁾ Шафар. Славян. древ. Т. I. Книга III. §. 23 стр. 263. Москва 1837 — 1838.